

ב"ה

חוברת הכנה
לקראת היום הבהיר י' שבט

כיתה:

שם:

הַשְּׁבִיעִין חֲבִירִין

לקראת התאריך יו"ד בשבט, בו נציג את יום ההולא של הרבי הרי"צ, רבי יוסף יצחק שניאורסון, ויום קבלת הנשיאות על ידי הרבי מליובאוויטש, נתמקד השנה ביחס המיוחד לו זכו ילדי ישראל ב"דור השביעי", מאת הרבי. יחס של חביבות מפלגת שבאה לידי בטוי במגון דרכים.

חז"ל קוראים לילדי ישראל "משיחי", כמאמר: "אל תגעו במשיחי – אלו תינוקות של בית רבן" (שבת קיט, ב). הרבי מסביר שזה משום שאצל הילדים "ניצוץ משיח" שבתוכם גלוי יותר.

**הרבי מאמין בילדי ישראל ובוטח בהם
שבהתלהבות האמתית שלהם, יביאו את
הגאולה.**

הַרְבֵּי הַתְּמָסֵר בְּאַפֵּן אִישִׁי,
בְּזִמְנֵי מִיחָדִים, לְדַבֵּר בְּעֶצְמוֹ
לְיֶלְדֵי יִשְׂרָאֵל. הַרְבֵּי גַם בָּחַר
"שְׁנַיִם-עָשָׂר פְּסוּקִים וּמֵאָמָּה"
רִי חַז"ל "עָבוּר יֶלְדֵי יִשְׂרָאֵל,
לְחַזֵּר וּלְשַׁנֵּן בְּעַל-פֶּה.

JEM/ Yossi Melamed

"לך כְּנוּס אֶת כָּל הַיְּהוּדִים"

על-פי המספר במדבר, הגזרה (בִּחַג הפורים)
בטלה בזכות הילדים. מִרְדְּכִי הַצַּדִּיק אָסַף אֶת
יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל, הִתְפַּלֵּל אִתָּם וְלָמַד אִתָּם תּוֹרָה
וְהָקוּל שֶׁלָּהֶם עָלָה לִפְנֵי הָשֵׁם וְגֵרַם לְבִטּוּל
הַגְּזֵרָה.

כֵּךְ גַּם הַיּוֹם, לְהִתְנַהֲגוֹת יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל יֵשׁ
הַשְׁפָּעָה עַל מָה שֶׁקּוֹרָה עִם כָּל עַם יִשְׂרָאֵל.

כְּאֲשֶׁר יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל מִתְכַּנְּסִים יַחַד, בְּאַפֵּן שֶׁל
קְרוֹב לְבָבוֹת, לומדים תורה ומתפללים להשם,
מקבל השם את בקשתם. נוסף לכל הברכות
שהם מקבלים מהשם, נותן השם ברכות
גם עבור כל עם ישראל – להורים, למורים
ולמורות ולכל היהודים – בכל הדברים
הטובים שהם זקוקים להם.

(על-פי הרבי מדבר לילדי ישראל א, עמוד 268)

צבאות השם

הרבי יסד את ארגון
 "צבאות השם",
 במיחד עבור ילדי
 ישראל. הנשק של
 ה"צבא" המיחד, הוא
 אור התורה והמצוות.

JEM/ Avramai Slavin

הבנין הצמוד
 ל-770, "מתקשט"
 בסמל צבאות ה',
 לקראת תהלוכת
 ל"ג בעומר.

JEM/ Yossi Melamed

JEM/ Yossi Melamed

הַנֶּשֶׁק הַסּוּדִי

הַמִּצְוָה שְׁנִקְבְּעָה כְּדִי לִזְכֹּר אֶת נִצְחוֹן הַתּוֹרָה
וְהַמִּצְוֹת עַל הַיּוֹנִים, שָׂרְצוּ "לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרָתְךָ",
הִיא מִצְוַת הַדִּלְקַת הַנְּרוֹת בַּחֲנֻכָּה – לְהָאִיר.

מִצְוָה זוֹ מְדַגִּישָׁה אֶת הַדֶּרֶךְ שֶׁבָּהּ "צְבָאוֹת הַשֵּׁם"
מְנַהֲלִים אֶת הַמִּלְחָמוֹת שֶׁלֵּהֶם וּמַגִּיעִים אֵל
הַנִּצְחוֹן:

הַמִּלְחָמָה נַעֲרַכֶּת לֹא בַּדֶּרֶךְ שֶׁל קֶרֶב וְלַחֲמָה,
חֶסֶד וְשָׁלוֹם, אֲלֵא הֵם מְאִירִים עַל־יְדֵי "נֵר
מִצְוָה וְתוֹרָה אֹר" – עַל־יְדֵי לְמוֹד תּוֹרָה בְּאִפְּן
שֶׁהַתּוֹרָה מְאִירָה וּמוֹרָה אֶת הַדֶּרֶךְ בַּחַיֵּי הַיּוֹם־
יוֹם, וְהֵם מְקִימִים אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר כָּל
מִצְוָה הִיא "נֵר".

הַ"נֶּשֶׁק" שֶׁל "צְבָאוֹת הַשֵּׁם" הוּא, שְׁמִכְנִיסִים אֹר
בְּכָל מָקוֹם, אֹר הַקָּשׁוּר עִם הָאוֹרָה הָאֲמִתִּית שֶׁל
"נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אֹר", וְזֶה מְסַפִּיק כְּדִי לְגַרֵשׁ
אֶת חֹשֶׁךְ הַגָּלוּת, וּלְהָבִיא אֶת הַנִּצְחוֹן הַמוֹאֵר,
וְהַגָּאֻלָּה הַמְאִירָה – אֹרֹו שֶׁל "צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ".

(עַל־פִּי הַרְבֵּי מְדַבֵּר לִילְדֵי יִשְׂרָאֵל א, עִמּוּד 156)

יחס אישי

הרבי ראה לנכון להקדיש זמן
כדי לתת תשומת לב מיוחדת
לילדים ולילדות. מכל
העדות, מכל החוגים, מכל
המדינות ובכל השפות,
זכו להתייחסות אישית מהרבי.

גם מבצע מיוחד של
"אות בספר התורה"
יצא הרבי במיוחד
עבור הילדים.

תמיד לצמח

בט"ו בשבט אנחנו למדים הוראה מיחדת מעולם הצומח.

כמו שהעץ תמיד גדל וצומח, כך כל אדם בכלל, ויהודי בפרט, צריך תמיד לגדל ולצמח, להשתדל שמחר הוא יהיה יותר טוב מהיום.

להוראה הזו, יש קשר מיחד עם ילדי ישראל ("צבאות השם"):

אנו רואים, שהתכונה של צמיחה מתמדת קימת דוקא בילדים צעירים. רואים בפשטות שהם גדלים כל הזמן, כשילד ימדד את גבהו – הוא יראה מיד, שמט"ו בשבט של השנה שעברה עד לט"ו בשבט של השנה הוא גבה!

כל אחד מבין, שעקרו של אדם אינו הגוף אלא הנשמה, שהיא נותנת חיים לגוף ולאיבריו. מובן בפשטות, שאם גופו של הילד גדל, עליו להשתדל שגם הנשמה "תגדל" ותעלה מעלה מעלה, על-ידי הוספה ככל האפשר בדברי תורה ובמצוות.

זוהי, אם כן, ההוראה המיוחדת עבור ילדי "צבאות השם", הרוצים למלא את פקודותיו של השם (המפקד-העליון של "צבאות השם"): ילד יהודי צריך לדעת שהוא כמו עץ קטן המתחיל לצמח, וככל שהוא גדל וצומח יותר – הוא צריך להצמיח פרות טובים יותר וגם להשפיע בזה על חבריו.

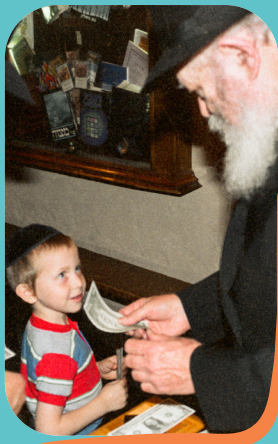
(על-פי הרבי מדבר לילדי ישראל א, עמוד 231)

חֵלֶקֶת צְדָקָה

לרבי חָשׁוּב בְּיוֹתֵר לַחֲנֹךְ אֶת
הַיְלָדִים וְהַיְלָדוֹת לַתֵּת צְדָקָה
וְלַעֲסֹק בְּגִמְיּוּלוֹת-חֲסִידִים.
הָרַבִּי גַם הוֹרָה שְׁלָכַל יֶלֶד תְּהִיָּה
קֹפֶת צְדָקָה פְּרָטִית, וּבְכָל יוֹם
מִיָּמֹת הַחַל יִכְנִיס לְתוֹךְ הַקֹּפֶה
מִטְבַּע לַצְדָקָה.

JEM/ Levi Freidin

JEM/ Chaim B Halberstam

JEM/ Yossi Melamed

עבור מה הכסף?

כאשר מגיע כסף לידו של ילד יהודי מ"צבאות השם", ובמיוחד כסף כזה שהוא לא חשב שייגיע לידו (דמי חנכה) - ברור לו שזהו כדי שהוא יוכל לתת יותר צדקה!

שהרי, לאמתו של דבר, למה צריך ילד יהודי כסף? ההורים שלו מספקים לו את כל צרכיו, "לחם לאכל ובגד ללבוש", ובדאי בית לגור בו, והם גם קונים לו ספרים ללמד בהם!

ואם כן, עקר הצרך שיש לו בכסף הוא כדי לעשות בו מצוות, החל ממצות הצדקה.

דבר זה מקבל משמעות מיוחדת לאור דברי אדמו"ר הזקן, שלמרות שבכלל יש לצדקה שעור, אם מעשר או חמש, הרי בזמנים שלנו יש לתת יותר מחמש, כדי לבטל את כל הדברים הרעים, כמו שכתוב "והטאך בצדקה פרק", הצדקה פודה וגואלת את הנשמה מכל הדברים הלא טובים.

וגדולה צדקה שמקרבת את הגאולה – שנוצה ל"חנכה" של בית המקדש השלישי, תכף ומיד ממש.

(על-פי הרבי מדבר לילדי ישראל א, עמוד 217)

מִפְגֵּן יְהוּדִית וְאַחַדוּת

בהוראת הרב, ל"ג בעומר הפך
ליום של תהלוכות וכנוסות
ילדים, בכל מקום. יום מפגן
אדיר של יהדות ושל אחדות-
ישראל. גם בחנכה נערכו מעמד
מיחד של אחדות עולמית
וגאווה יהודית, ה"חנכה ליב",
שבמרכזו ילדי צבאות השם.

JEM/ Yossi Melamed

JEM/ Avramal Slavin

JEM/ Yossi Melamed

הילדים וה"נצנים"

על-פי מנהג ישראל חוגגים ילדי ישראל באפן מיוחד את יום ל"ג בעומר.

הזכות והאחריות של הילדים, לא רק בנוגע לעצמם אלא בנוגע לכל העם היהודי, ובמיוחד בקשר לגאלה, הדגשו עלידי רבי שמעון בר יוחאי מיד בתחלת ספר הזהר.

בהקדמה לספר הזהר מביא רשב"י את הפסוק "הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו" (שיר השירים ב, יב), שבארץ הקדש כבר נשמע קול הגאלה.

ומסביר שם שה"נצנים" אלו האבות הקדושים,

"הנצנים נראו בארץ" הכוונה היא שזכות האבות נותנת קיום ל"ארץ", לעולם.

והוא שואל שם: ומי גורם לזכות האבות להתגלות? ומשיב: "קול ינוקי..." זכות קול הילדים הקטנים העוסקים ויגעים בתורה. והרי "גדול תלמוד שמביא לידי מעשה" – התלמוד מביא לקיום מצוות התורה.

ובזכות הילדים, מתגלה "זכות אבות", וכך העולם מתקיים, עד לקיום האמתי שיהיה בביאת משיח צדקנו.

(על-פי הרבי מדבר לילדי ישראל ב, עמוד 105)

חנוך ילדי ישראל

ב"רשת אהלי יוסף יצחק"

"רשת אהלי יוסף יצחק" הוקמה על ידי הרבי בשנת תשי"ב, על שם חמיו הרבי הרי"צ, שי' בשבט הוא יום הסתלקותו. מטרת הרשת להעניק חנוך יהודי לכלל ילדי ישראל.

במכתב המיוחד שלפנינו הרבי פונה לתלמידים וקורא להם ללמד ממסירות הנפש שהיתה לרבי הרי"צ, ולהתמסר בעצמם להפצת אור סביבותם. על כל תלמיד להיות "נר להאיר" המשפיע על חבירו בדבור, ובדגמה האישית שהוא נותן.

מחנה סעודת שניאורסאהן
ליובאוויטש

BI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

770 אייזעק פארקווי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, בסמיכות לימי הגאולה,
י"ב-י"ג חשוון, ה'תשל"ז
ברוקלין, נ.י.

הלמידו רכת בהי-ספר חב"ד
באה"ק חובב"א
ה' עליהם יחיו

שלום וברכה:

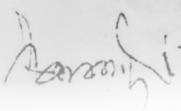
קבלתי הכתבים והפ"ג, כייקראו על ציון כ"ק כו"ח אדכו"ר שעל ככו
נקרא בית-הספר שלכם.

ונהקבלו בימי כגולה אלה של חג הגאולה, עם סיום יובל ראשון לגאולה,
וביחוד על כיסוד והחזיק רכת בהי-חינוך לבנים ובנות בכרינה ההיא, בלי
ההחשב עם הקושיים והגזירות ועד מכירת נפש כשם, כמו שאירע בפועל
ושילוח לארץ גזירה, וגם עונש זה בטל לאחר ימים ספור ויצא לחירות
ביד רכה.

וכמו בכל עניני החורדה, "כיום" אינו ח"ו סוף דבר, אלא ההחלה ועלי
לכל נעלה יותר, בעוכך יותר וברוחב יותר בכל עניני החורדה ובצוה"ר.
כן בנוגע להליכוד מפרטה המאסר והגאולה, ליכוד על מנח לעשות ולקיים.
שהנקודה בזה, כפי שהורג ככה פעמים, אשר כל הלמיד וחלמידה שיועדים
מהכסירות-נפש של בעל הגאולה בעד חינוך בני ובנות ישראל ילמדו קל-
וחומר בעצמם עד כמה כל אחד ואחד מהם צריכים להחכסר לחינוך זה.
בהשקפה ובהתכדד ועקידה יתרה בלימוד החורדה וקיום מצותי' ובהנהגה
מחאיסה בכלל, ולהשתדל בטובת בני גילם בעיון זה, בדברים היוצאים
מן הלב ובפרט בדוגמא חי' ומזהירה, שהיא הכריזטה ומפטיעה ביותר,
וכלכון חכמינו ז"ל להיות נר להאיר, כלומר לא להסתפק להיות נר דולק
לעצמו, כי-אם נר המאיר בכל מציבתו, ונר מדליק נר, ונר מנר, ועד
שכל בני ישראל יהיו' אור בכל מושבותם.

ויהי רצון שיצליח בזה בכל עת המיד, ובפרט בימי הופעת הקיץ,
חופשה בליטודי הול, סככה בהי-ספר נבועלים לעונה זו, והיא שעת כושר
סאין כמוה לטל הזכר הפנוי בליכוד חורחנו, חורדה-חיים, וקיום
מצותי', כצוות הקדוש ברוך הוא, עליהן נאמר והי בהם.

בברכה להצלחה בכל האסור
וליכוי קץ בריאים ובכריזאים
בבריאות הגוף והנשמה גם יחד
ובאופן דמוסיף והולך ואור

שבוע נרות להאיר